

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการขายอ่างน้ำหวานในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จึงขอนำเสนอหัวข้อตามลำดับ ดังนี้

1. พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior)
2. การสื่อสารทางการตลาด(Marketing communication)
3. การส่งเสริมการขาย(Sales Promotion)
4. สถานะการแข่งขันของสินค้าอ่างน้ำหวานในประเทศไทย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior)

การดำเนินงานของธุรกิจในระดับชุมชนจะมีผู้จัดการฝ่ายการตลาดของธุรกิจเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบในการพัฒนากลยุทธ์การตลาด ซึ่งขึ้นแรกของการกำหนดกลยุทธ์การตลาด ดังกล่าวก็คือ การกำหนดและการทำความเข้าใจในตลาดเป้าหมาย (target market) ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาส่วนประสมทางการตลาด (marketing mix) ขั้นประกอบด้วยการนำเสนอผลิตภัณฑ์ การตั้งราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาดให้สอดคล้องกับกลุ่มตลาดเป้าหมายนั้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและความเข้าใจเกี่ยวกับผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค

1. พฤติกรรมผู้บริโภคหมายถึง การกระทำต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาซึ่งการบริโภค และการจับจ่ายใช้สอยซึ่งสินค้าและบริการ รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นทั้งก่อนและหลังการกระทำการซื้อขาย (Eagle, Blackwell and Miniard, 1990: 3)

2. สมาคมการตลาดแห่งสหรัฐอเมริกา (American Marketing Association=AMA) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคว่า การกระทำการซื้อขาย ซึ่งส่งผลต่อภัยและกันตลอดเวลาของความรู้ ความเข้าใจพุติกรรม และเหตุการณ์ภัย ได้สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ได้กระทำขึ้นในเรื่องของการแลกเปลี่ยน สำหรับการดำเนินชีวิตมนุษย์ (Peter and Olsen.1990:5)

3. พฤติกรรมผู้บริโภคอาจหมายถึง กระบวนการตัดสินใจและกิจกรรมทางกายภาพที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องเมื่อมีการประเมินได้มา การใช้หรือการจับจ่ายใช้สอย ซึ่งสินค้าและบริการ (Loudon and Bitta, 1988: 4)

4. พฤติกรรมผู้บริโภคหมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออกในการแสวงหาสำหรับการซื้อ การใช้ การประเมินและการจับจ่ายใช้สอย ซึ่งสินค้าและบริการที่ขาดห่วงว่าจะทำให้ความต้องการของเข้าได้รับความพอใจ (Schiffman and Kanuk, 1991: 5)

5. เป็นการให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคที่มองว่า พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ (Human behavior) ซึ่งอธิบายพฤติกรรมมนุษย์ว่า กระบวนการทั้งหมดของบุคคลที่มีการปฏิบัติต่อกันและกันภายในได้สิ่งแวดล้อม (Walter, 1978: 8) โดยความหมายของผู้บริโภคจะเป็น การตัดสินใจทั้งหลาย และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องเฉพาะกับการซื้อและการใช้สินค้าเศรษฐกิจและบริการ(ผลิตภัณฑ์) (Walter, 1978: 8) เท่านั้น จะเห็นว่าพฤติกรรมผู้บริโภคนี้ลักษณะการมองพฤติกรรมมนุษย์ที่แคนกว่าคือจะพิจารณาเฉพาะพฤติกรรมมนุษย์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการตลาดเท่านั้น

6. พฤติกรรมผู้บริโภคที่ให้ความหมายง่ายๆคือ วิถีทางที่บุคคลกระทำในกระบวนการแลกเปลี่ยน (Williams, 1982: 4)

จากความหมายทั้งหมดที่กล่าวมาพอจะสรุปรวมได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภคหมายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้าและบริการ(ผลิตภัณฑ์) โดยผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนที่บุคคลต้องตัดสินใจทั้งก่อนและหลังการกระทำการดังกล่าว โดยบุคคลที่ถือว่าเป็นผู้บริโภค ในที่นี้คือ บุคคลผู้ซึ่งมีสิทธิในการได้มาและใช้ไปซึ่งสินค้าและบริการที่ได้มีการเสนอขายโดยสถาบันทางการตลาด (Walters, 1978: 6)

นอกจากนี้จากความหมายของผู้บริโภคยังแสดงให้เห็นว่าบุคคลต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการการบริโภค (consumption process) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง 3 ประการคือ

1. กำหนดความต้องการของบุคคลหรือของกลุ่ม
2. แสวงหาและซื้อผลิตภัณฑ์
3. ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นเพื่อผลประโยชน์ที่ต้องการจากผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 2.1 แสดงถึงกระบวนการการบริโภคกับคำว่าผู้บริโภค

คำที่ใช้สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริโภค	กระบวนการบริโภค	
ผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ (consumer or buyer)	1. ผู้มีความต้องการ(demender) 2. ผู้ซื้อหรือผู้จ่ายตลาด (purchaser or shopper) 3. ผู้ใช้ (user)	1. กำหนดความต้องการ 2. ซื้อผลิตภัณฑ์ 3. ใช้ผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 1.2 แสดงให้เห็นว่า กระบวนการการบริโภคนี้เกี่ยวข้องกับประเภทของบุคคลที่แตกต่างกันอย่างไร โดยกำหนดคำเฉพาะเจ็บมากขึ้นมาอธิบายในกรณีที่มีบุคคลมากกว่า 1 คนที่เกี่ยวข้องในกระบวนการการบริโภค

ผู้ที่มีความต้องการ (demander) คือ บุคคลผู้ซึ่งมีความต้องการสำหรับตนเอง (Walters, 1978: 6)

ผู้ซื้อ/ผู้จ่ายตลาด/หรือลูกค้า (purchaser/shopper/or customer) เป็นคำที่ใช้ในความหมายเดียวกันคือหมายถึง บุคคลผู้ซึ่งมีการกระทำที่เกี่ยวข้องในการซื้อ (Walters, 1978: 6-7)

ผู้ใช้ (user) คือ บุคคลผู้ซึ่งได้รับความพอใจหรือผลประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ที่ได้ซื้อมา (Walters, 1978: 7)

ประเภทของผู้บริโภคในตลาด (types of consumers in market)

เราสามารถจัดกลุ่มได้เป็น 4 กลุ่มดังนี้ คือ

- ผู้บริโภคเพื่อส่วนตัวกับผู้บริโภคที่เป็นองค์กร
- ผู้บริโภคที่มีศักยภาพกับผู้บริโภคที่แท้จริง
- ผู้บริโภคที่เป็นครัวเรือนกับผู้บริโภคที่เป็นอุตสาหกรรม
- ลูกค้ากับผู้บริโภค/ผู้บริโภคคนสุดท้ายกับผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม/ผู้คาดหวัง โดยมีรายละเอียด แต่ละกลุ่ม ดังนี้

ผู้บริโภคเพื่อส่วนตัวกับผู้บริโภคที่เป็นองค์กร (Personal consumers versus organizational consumers)

1. ผู้บริโภคเพื่อส่วนตัว (personal consumers) คือบุคคลผู้ซึ่งซื้อสินค้าและบริการสำหรับการใช้ส่วนตัวของเขารึสำหรับการใช้สอยภายในครัวเรือนของเขารึแม้แต่การซื้อให้เป็นของขวัญสำหรับเพื่อนของเขา (Schiffman and Kanuk, 1991: 6)

2. ผู้บริโภคที่เป็นองค์กร (organizational consumers) คือ ผู้บริโภคที่ประกอบไปด้วย หน่วยธุรกิจทั้งที่แสวงหากำไรและไม่แสวงหากำไร องค์การของรัฐและสถาบันต่างๆ เช่น โรงเรียน วัด นุดนิธิ เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดจะต้องซื้อผลิตภัณฑ์ เครื่องมือ และบริการ เพื่อใช้ในการดำเนินงาน ขององค์การของตน (Schiffman and Kanuk, 1991:6)

ผู้บริโภคที่มีศักยภาพกับผู้บริโภคที่แท้จริง (Potential and realized consumers)

เราสามารถกำหนดสถานภาพที่เป็นไปได้ 3 ประการของผู้บริโภคในกระบวนการการ บริโภค คือ

1. ผู้ที่ไม่ใช่ผู้บริโภค (no consumers) หมายถึง บุคคลใดๆ ซึ่งไม่มีความต้องการ สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันและมีแนวโน้มว่าจะไม่มีความต้องการสำหรับอนาคตอันใกล้นี้ ด้วย (Walters, 1978:9)

2. ผู้บริโภคที่มีศักยภาพ (Potential consumers) หมายถึง บุคคลใดๆ ที่ปัจจุบันยังไม่ได้ ซื้อแต่เป็นผู้ซึ่งอาจได้รับอิทธิพลบางอย่างในเวลาต่อมาให้ซื้อได้ (Walters, 1978: 9)

ผู้บริโภคที่มีศักยภาพสามารถอธิบายให้เข้าใจได้ว่าเกิดขึ้นจากคุณสมบัติใดๆ ใน 5 ประการ ต่อไปนี้ คือ

2.1 การไม่รู้ถึงความต้องการของตน

2.2 ความเข้มข้นของความต้องการปัจจุบันที่มีอยู่มีปริมาณน้อยหรือต่ำ

2.3 การขาดข้อมูลที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีจำหน่ายในท้องตลาด

2.4 การซื้อจากธุรกิจที่เป็นคู่แข่งขัน

2.5 การขาดสื่อสารในการซื้อในขณะนั้น(ไม่มีเงิน)

3. ผู้บริโภคที่แท้จริง (Realized consumers) จะมีความหมายเหมือนกับคำว่า ผู้ซื้อ (purchasers) หรือผู้ซื้อขายตลาด (shoppers)

ผู้บริโภคที่เป็นครัวเรือนกับผู้บริโภคที่เป็นอุตสาหกรรม (Household and industrial consumers)

ผู้ซื้อสามารถจำแนกประเภทได้ตามประเภทของตลาดที่เขาสังกัดอยู่ ได้ด้วย ประเภท ของตลาดสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลักๆ คือ

1. ตลาดครัวเรือน (household market) คือตลาดที่ประกอบไปด้วยผู้บริโภคผู้ซึ่งซื้อ สำหรับการบริโภคส่วนบุคคล หรือสนองความต้องการที่ใช้ร่วมกันในครอบครัวหรือครัวเรือน ซึ่ง

เราเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า ผู้บริโภคที่เป็นครัวเรือน หรือผู้บริโภคคนสุดท้าย (household or final consumers)

2. ตลาดอุตสาหกรรม (industrial market) คือตลาดที่ประกอบด้วยองค์การธุรกิจที่ซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อนำไปขายต่อ ผลิตภัณฑ์ที่ซื้อโดยผู้บริโภคที่เป็นอุตสาหกรรมเพื่อขายต่อจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปได้ทั้ง 2 กรณี คือ

2.1 เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่จะออกขายไป

2.2 เป็นผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปได้

ลูกค้ากับผู้บริโภค/ผู้บริโภคคนสุดท้ายกับผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม/ผู้คาดหวัง (Customers and customers / ultimate consumer and industrial users/prospects)

ลูกค้ากับผู้บริโภค (Customers and consumers) สำหรับคำว่า ลูกค้า มักจะใช้ หมายถึง “บุคคลบางคนผู้สั่งซื้อสินค้าและบริการเฉพาะจากร้านค้าไดร้านค้าหนึ่ง หรือเฉพาะจากบริษัท บริษัทหนึ่ง” (Loudon and Bitta, 1988: 8)

ผู้บริโภคคนสุดท้าย (ultimate consumers) ซึ่งได้กล่าวถึงในตอนต้นแล้วนั้น หมายถึง “บุคคลใดบุคคลหนึ่งผู้ซึ่งกระทำการซื้อโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการบริโภคของส่วนบุคคลหรือ ครัวเรือน” (Loudon and Bitta, 1988: 9)

ผู้คาดหวัง (prospects) หมายถึง กลุ่มคนหรือกลุ่มผู้บริโภคที่ธุรกิจต้องการจะมุ่งเน้นทำการส่งเสริมการตลาดไปสู่เพื่อการขายสินค้าและบริการของธุรกิจ ดังนี้จะเห็นได้ว่า นักการตลาด ต้องตัดสินใจว่า ใครคือผู้คาดหวังสำหรับสินค้าและบริการของเขานักการตลาดบางคนเชื่อว่า ผู้ที่ซื้อสินค้าเป็นผู้คาดหวังที่ดีที่สุด

บทบาทของบุคคลในกระบวนการตัดสินใจ (Roles in decision process)

ในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคสำหรับสถานการณ์การซื้อสินค้าและบริการ ได้ ยากที่จะไม่ได้รับอิทธิพลจากบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีจำนวนคนที่เกี่ยวข้องด้วย จำนวนมากหรือน้อยที่เข้ามามีบทบาทต่อการตัดสินใจกีเดียวแต่สถานการณ์การซื้อที่แตกต่างกันไป ตัวอย่างเช่น การวางแผนซื้อรถยนต์คันใหม่ หรือการไปพักผ่อนของครอบครัวจะเกี่ยวข้องกับ สมาชิกทุกคนในครอบครัว หรือในกรณีอื่นที่บุคคลต้องการจะซื้อของ (สินค้า) ให้กับครอบครัวหนึ่ง เขาอาจจะเป็นผู้ที่ทำบทบาททั้งหมดด้วยตนเอง หรืออาจจะยอมให้คนอื่นเข้ามามีบทบาทร่วมในการ ให้คำแนะนำก็ได้ ตารางที่ 1.3 จะแสดงให้เห็นถึงบทบาทต่างๆ ของบุคคลในกระบวนการตัดสินใจ สำหรับการซื้อสินค้าและบริการ ได้ ที่บุคคลทุกคนจะต้องมีบทบาทอย่างน้อยหนึ่งบทบาทเสมอ

ตารางที่ 2.2 แสดงถึงบทบาทของบุคคลที่มีอยู่ในกระบวนการตัดสินใจ

บทบาท	คำอธิบาย
ผู้เริ่มการตัดสินใจ (initiators)	บุคคลผู้ซึ่งชี้ให้เห็นว่าความต้องการบางอย่างไม่ได้รับการตอบสนองและทำให้เกิดการซื้อเพื่อตอบสนองความต้องการที่ขาดอยู่นั้น
ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ (influencers)	บุคคลผู้ซึ่งใช้คำพูดหรือการกระทำการบางอย่างของเขามาโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจกีตามที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ การกระทำการซื้อจริงและ/หรือการใช้สินค้าและบริการ
ผู้ตัดสินใจ (deciders)	บุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้พิจารณาในที่สุดว่าจะซื้อหรือไม่ซื้อ ซื้ออะไร ซื้อวิธีไหน หรือซื้อที่ไหนในกระบวนการการตัดสินใจ
ผู้ซื้อ (buyers)	บุคคลผู้ซึ่งกระทำการซื้อจริงๆ ในขั้นตอนของการซื้อ
ผู้ใช้ (users)	บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงมากที่สุดในการบริโภคหรือการใช้งานสิ่งที่ซื้อ

การตัดสินใจซื้อกีอีเป้าหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค (Purchase decision: goal of consumer behavior)

เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า บุคคลจะเข้าไปมีกิจกรรมด้วยจุดมุ่งหมายต่างๆ หลายอย่างนอกเหนือไปจากการบริโภค แต่มีอะไรกีตามที่บุคคลมีการกระทำในฐานะของผู้ซื้อ บุคคลจะมีเป้าหมายเพียงเป้าหมายเดียวในจิตใจคือ การได้รับความพอใจที่เกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าและบริการ สำหรับการตอบสนองความปรารถนาต่างๆ ของเขาว่าที่เกิดขึ้น ดังนั้น ปัญหาของผู้บริโภคทั้งหมดจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์สำหรับการดำรงชีวิตให้อยู่รอดและได้รับความสุข สะดวกสบายบ้างตามสมควรซึ่งทางออกของปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดสำหรับการมีชีวิตอยู่ ได้ ผู้บริโภคต้องกำหนดประเภทของการตัดสินใจออกมาให้แน่ชัดเพื่อจะทำให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้

ประเด็นพื้นฐานของการตัดสินใจ 5 ประการ

1. ผู้บริโภคต้องตัดสินใจอันดับแรกว่าจะซื้อสินค้าหรือไม่ซื้อ (whether to purchase at all or not) ซึ่งการตัดสินใจนี้ผู้บริโภคสามารถตัดสินใจได้ก่อนหรือหลังจากการที่เข้าสู่ตลาด (มีความต้องการ) ก็ได้ ผู้บริโภคอาจรู้ได้ด้วยสัญชาตญาณว่าเขาไม่มีความต้องการสำหรับสินค้าที่มีการเสนอขายในตลาดนั้น ในกรณีเช่นนี้ การตัดสินใจเป็นเรื่องง่ายและผู้บริโภคไม่จำเป็นต้องมีกิจกรรมตลาดใดๆ โดยตรง แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าการตัดสินใจเกิดขึ้นผู้บริโภคได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับตลาด (มีความต้องการ) อาจทำให้ต้องมีการแสวงหาข้อมูลอย่างรอบคอบ หรือเพียงเล็กน้อย และประเมินตลาดว่าจะซื้อหรือไม่ซื้อ

2. การตัดสินใจจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเลือกสรรสินค้าโดยตรง ผู้บริโภค มีการแสวงหาความพอใจ หรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากสินค้าและบริการ ซึ่งความพอใจดังกล่าวนั้น สามารถเกิดขึ้นได้เพียงวิธีเดียวคือ การได้เป็นเจ้าของสินค้าและบริการเท่านั้น นอกจากนี้การที่มีผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นมากmay เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคได้เก็บความพอใจจนกว่าจะเกิดความต้องการขึ้นมาได้ ดังนั้น การรับรู้ถึงการขาดในสินค้าจึงเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้ผู้บริโภคต้องเข้าสู่ตลาด (มีความต้องการ) บุคคลอาจเกิดการขาดได้จากทั้งกรณีที่สินค้าที่มีอยู่แล้วหมดไป หรือกรณีที่ต้องการจะมีสินค้าเพิ่มขึ้นจากที่มีอยู่แล้วก็ได้

3. ผู้บริโภคต้องตัดสินใจว่าจะต้องซื้อสินค้าเมื่อไร (when to buy) ซึ่งการตัดสินใจนี้จะเป็นเรื่องของระยะเวลาที่จะทำการซื้อบุคคลต้องตัดสินใจถึงช่วงระยะเวลาที่จะทำการซื้อ ได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของช่วงของชั่วโมงในแต่ละวันช่วงของวันในสัปดาห์และช่วงของฤดูกาลเป็นต้น ช่วงเวลาการซื้อของผู้บริโภคจะแตกต่างกัน ไปลำหรับสินค้าที่แตกต่างกัน การซื้อสินค้าบางอย่างจะทำให้เกิดช่วงเวลาของการซื้อที่เป็นนิสัยแต่สำหรับสินค้าบางชนิดจะไม่เป็นช่วงเวลาที่แน่นอน ตัวอย่างเช่น บุคคลในประเทศไทยรู้เมริการมากจะซื้อสินค้าพอกของชำ(grocery) ในช่วงพฤหัสบดี (ซึ่งอาจจะเป็นเช่นนี้ได้ในประเทศไทย เมื่อพฤติกรรมการบริโภคและการดำเนินชีวิตของคนไทยเป็นแบบตะวันตกมากขึ้น) แต่จะซื้อสเปรย์น้ำหอมเฉพาะเวลาที่ต้องการใช้เท่านั้น หรือผู้บริโภคบางคนอาจชอบซื้อสินค้าในช่วงต้นๆ ของฤดูกาลการขายในขณะที่ผู้บริโภคบางคนอาจจะอยู่รอซื้อสินค้าในช่วงปลายฤดูเพื่อจะซื้อสินค้าได้ในราคากลางเพราลดราคา เป็นต้น

4. ผู้บริโภคต้องตัดสินใจว่าจะซื้อสินค้าที่ต้องการจากที่ไหน (where to buy) ประเด็นนี้จะเป็นการพิจารณาตัดสินใจซื้อว่าจะซื้อสินค้าที่ต้องการได้จากที่ไหน ซึ่งมีขอบเขตที่มากกว่าการแค่พิจารณาว่าจะซื้อจากร้านใด คือคำนึงถึงสถานะริเวณพื้นที่ที่จะไปซื้อค้าย เช่น บุคคลที่อยู่อาศัยในเมืองเล็ก ๆ อาจซื้อสินค้าได้เพียงแต่อยู่กับบ้านหรือจะเดินทางไปซื้อจากเมืองที่ทิศนาดใหญ่กว่า ถ้าเป็นบุคคลในเมืองใหญ่ ๆ ก็อาจมีทางเลือกที่จะต้องตัดสินใจว่าจะซื้อสินค้าจากที่ไหนระหว่าง

ร้านค้าที่อยู่ในศูนย์กลางของเมืองกับร้านค้าที่อยู่ในศูนย์การค้าต่างๆ ในเมืองนั้น หรือต้องตัดสินใจซื้อในระหว่างศูนย์การค้าต่างๆ ที่มีอยู่ และตัดสินใจซื้อระหว่างร้านค้าใดร้านค้าหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นต้น เนื่องจากผู้บริโภคมักจะซื้อสินค้าหลายครั้งที่ต้องการซื้อจากร้านค้ามากกว่า 1 ร้านหรือจากย่านการค้าหลายย่าน นอกจากนั้น ย่านการค้าหรือร้านที่ผู้บริโภคเลือกจะไปซื้อยังขึ้นอยู่กับชนิดและตราสินค้า ราคาและบริการที่ร้านค้าหรือย่านการค้าจะมีให้เลือกด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเลือกร้านค้าสำหรับการไปซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภคจึงเป็นการตัดสินใจที่สำคัญมากที่สุดของการตัดสินใจของผู้บริโภค

5. การตัดสินใจประเด็นสุดท้ายที่ผู้บริโภคต้องทำคือ จะซื้อสินค้าได้โดยวิธีใด (how to purchase) การตัดสินใจในประเด็นนี้จะต้องเกี่ยวข้องโดยตรงกับการตัดสินใจอื่นๆ ด้วย เช่น จำนวนของระยะเวลาและการใช้ความพยายามในการได้มาซึ่งสินค้าหรือการซื้อที่จะต้องใช้ไป ปริมาณของสินค้าที่ต้องแสวงหาวิธีการชำระค่าสินค้าจะชำระค่าสินค้าด้วยเงินสดหรือเงินเชื่อรูปแบบของพาหนะที่ใช้ในการไปซื้อ เส้นทางการเดินทางและลำดับที่ของร้านค้าที่จะเวลาไปซื้อ ตลอดจนลักษณะการไปซื้อเป็นการไปซื้อตามลำพังหรือมีคนอื่นไปด้วย ซึ่งจะต้องทำความเข้าใจด้วยว่า เมื่อผู้ซื้อมีกำหนดท่องเที่ยวคงต้องดำเนินการตามที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (Basic determinants of consumer behavior)

ปัจจัยพื้นฐานสามารถแยกออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

1. ประเภทของปัจจัยพื้นฐาน
2. ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระหว่างปัจจัยพื้นฐาน
3. ปัจจัยพื้นฐานกับการตัดสินใจ

ประเภทของปัจจัยพื้นฐาน(Types of basic determinants)

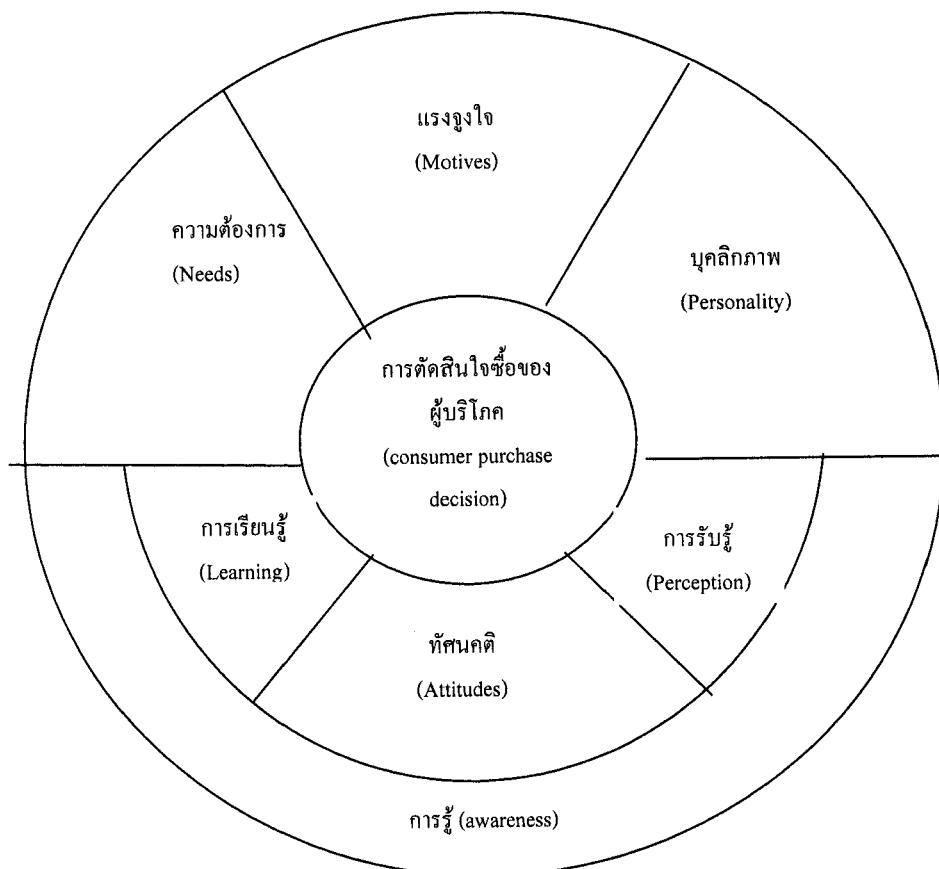
ปัจจัยพื้นฐานของผู้บริโภคซึ่งจะเป็นตัวควบคุมกระบวนการคิดภายในทั้งหมดของผู้บริโภคจะมีด้วยกัน 4 ประการคือ

1. ความต้องการของผู้บริโภค(consumer's need)
2. แรงจูงใจ (motives)
3. บุคลิกภาพ (personality)
4. การรู้ (awareness) ประกอบด้วย
 - 4.1 การรับรู้ (perception)

4.2 ทัศนคติ (attitudes)

4.3 การเรียนรู้(learning)

ความสามารถแสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยเหล่านี้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคได้ดังรูปที่ 1.2 เหตุที่การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคอยู่ตระกูลของวงกลมและมีปัจจัยพื้นฐานอยู่วงกลมที่ด้อมรอบก็ เพราะปัจจัยเหล่านี้เป็นศูนย์รวมของการเกิดพฤติกรรมผู้บริโภค และเป้าหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคก็คือ การตัดสินใจเพื่อสนองตอบความต้องการของบุคคลให้เป็นที่พอใจ

ภาพที่ 2.1 แสดงถึงปัจจัยพื้นฐาน (ปัจจัยภายในของบุคคล)

ความต้องการ (needs) หมายถึง “สิ่งที่จำเป็นใดๆ สำหรับร่างกายทางกายภาพหรือจิตใจ” (Loudon and Bitta : 1988:14) ถ้าพูดในแง่ของความรู้สึกแล้ว ความต้องการก็คือ การขาดในบางสิ่งบางอย่างที่มีประโยชน์ที่จำเป็นต้องมี หรือที่ปรารถนาที่อยากได้ด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม หรือกล่าวอีกนัยได้ว่าความต้องการเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต้องได้รับการบำบัด

แรงจูงใจ (motives) หมายถึง “สิ่งกระตุ้นหรือความรู้สึกที่เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลกระทำ หรือมีพฤติกรรมในรูปแบบที่แน่นอน” (London and Bitta. 1988:14) แรงจูงใจทำให้เราได้รู้สึกความต้องการของเรางและเป็นการให้เหตุผลสำหรับการกระทำที่แสดงออกอันเนื่องมาจากความต้องการ ดังกล่าวเหล่านั้น

บุคลิกภาพ (personality) หมายถึง “ลักษณะพิเศษของมนุษย์หรือลักษณะอุปนิสัยที่ได้สร้างขึ้นในตัวของบุคคลที่ทำให้บุคคลแต่ละคนแตกต่างไปจากคนอื่นๆ” (Loudon and Bitta.1988 :14-15) แรงจูงใจเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีการกระทำการตามที่เขามีความต้องการ แต่บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลกระทำในลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล

การรู้ (awareness) เป็นคำว่าฯ ที่หมายถึง “ การมีความรู้สึกในบางสิ่งบางอย่างได้โดยผ่านประสาททั้งห้า”(London and Bitta,1988:15) ซึ่งการรู้นี้จะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงมากที่สุดของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกของเข้า ในขณะที่บุคลิกภาพเป็นเรื่องของการมองถึงสิ่งที่มีอยู่ภายในตัวของบุคคล และการรู้ของผู้บริโภค (awareness) เป็นการมองถึงสิ่งที่อยู่ภายนอกของผู้บริโภคที่ต้องการตีความหมายสำหรับสิ่งที่ผู้บริโภคได้กินได้ยิน ได้รู้สึกและอื่นๆ เป็นต้น การรู้ของผู้บริโภคจะสามารถแยกย่อยเป็น 3 ประการ คือ การรับรู้ (perception) ทัศนคติ (attitudes) และการเรียนรู้(learning) ซึ่งปัจจัยทั้งสามนี้เป็นปัจจัยภายในของบุคคลที่จะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอกของผู้บริโภค

การรับรู้/การสัมผัส (perception) หมายถึง “ การตีความหมายของบุคคลที่มีต่อสิ่งของหรือความคิดที่ลังเกตเห็น ได้หรือไม่ตามที่ลูกน้ำเข้ามาสู่ความสนใจของผู้บริโภค โดยผ่านทางประสาททั้ง 5” (Loudon and Bitta,1988: 15)

การเรียนรู้(learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในความนึกคิดของผู้บริโภค การตอบสนองหรือพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการได้ปฏิบัติประสบการณ์หรือการเกิดขึ้นของสัญชาตญาณ (London and Bitta,1988:15)

ทัศนคติ(attitudes) หมายถึง กลุ่มกิจกรรมของความรู้สึกที่มีอยู่ภายในตัวของมนุษย์หรือความเห็นที่เป็นรูปแบบของพฤติกรรมของบุคคล (London and Bitta,1988: 15)

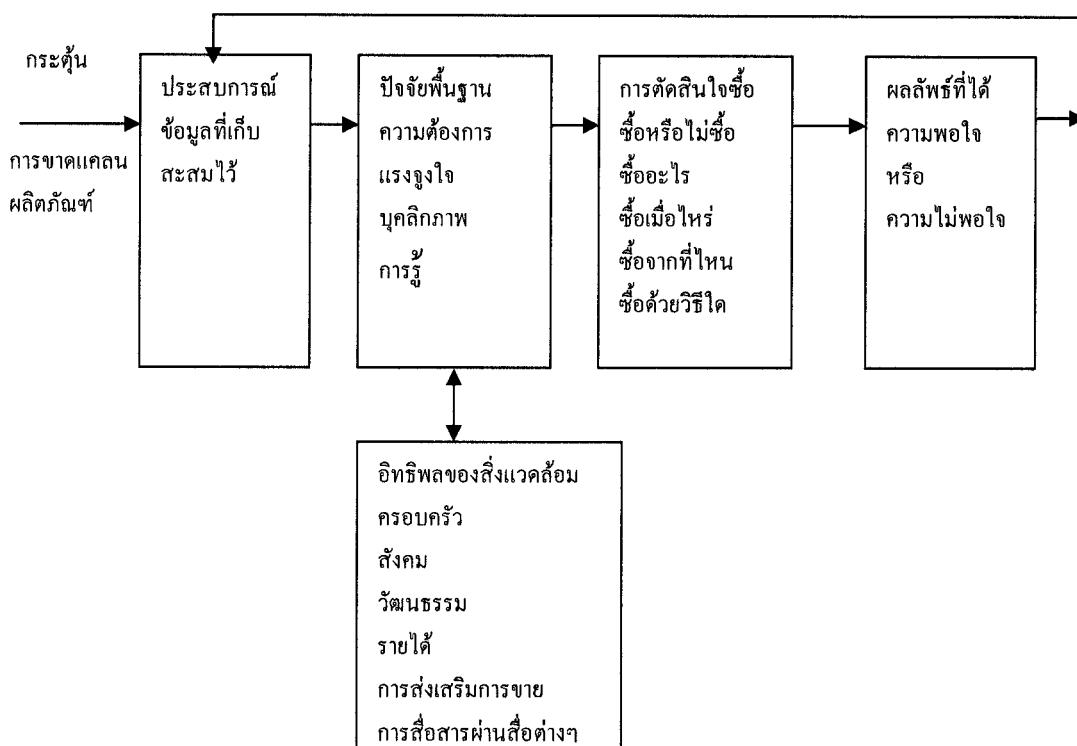
อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม (Environmental influences)

ผู้บริโภคไม่ได้มีพฤติกรรมอยู่ในความว่างเปล่าแต่บุคคลจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมอยู่เรื่อยๆ ตลอดเวลา ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีต่อพฤติกรรมผู้บริโภคแบ่งออกได้ 5 ปัจจัย คือ

1. อิทธิพลของครอบครัว(family influences) เป็นอิทธิพลที่เกิดจากสมาชิกในครอบครัว
2. อิทธิพลของสังคม(social influences) เป็นผลลัพธ์จากการติดต่อกันของบุคคลทุกคน กับคนอื่นๆ ที่影响จากครอบครัวและธุรกิจ
3. อิทธิพลของธุรกิจ(business influences) หมายถึงการติดต่อโดยตรงของบุคคลที่มีต่อ ธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็น ณ สถานที่ของร้านค้าหรือโดยผ่านทางการขายโดยใช้บุคคล และการโฆษณา กี ตาม
4. อิทธิพลของวัฒนธรรม(culture influences) เป็นเรื่องของความเชื่อที่มีอยู่ในตัวของ บุคคลและการลง โภคในสังคมที่พัฒนาขึ้นอยู่ตลอดเวลา ด้วยระบบของสังคมนั้น
5. อิทธิพลทางเศรษฐกิจหรืออิทธิพลของรายได้(economic or income influences) เป็น ข้อจำกัดหรือตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคในรูปของตัวเงินและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

แบบจำลองที่แสดงถึงการเกิดพฤติกรรมผู้บริโภค (Dynamic model of consumer behavior)

พฤติกรรมผู้บริโภคจะเริ่มขึ้นเมื่อบุคคล ได้รับสิ่งขนาดของผลิตภัณฑ์บางอย่างซึ่งจะเป็น ตัวกระตุ้น(stimulus) ที่ต้องกลั่นกรองด้วยประสบการณ์ที่บุคคลมีอยู่เพื่อตรวจสอบกับข้อมูลต่างๆ ที่ ได้เก็บสะสมไว้ว่ามีข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวหรือไม่ ประสบการณ์จะมีผ่านเข้ามาในพฤติกรรม ผู้บริโภคเสมอ เพราะว่าบุคคลจะทดสอบสถานการณ์ในปัจจุบันกับความรู้ในอดีตที่ผ่านมาตลอด ประสบการณ์อาจชี้ให้เห็นว่าผู้บริโภค ได้ซื้อผลิตภัณฑ์มาแล้วหรือผลิตภัณฑ์นั้นผู้บริโภคไม่ต้องการ หรือผลิตภัณฑ์นั้นเป็นสิ่งที่อยากได้แต่ไม่รู้จะหาซื้อได้จากที่ไหน ถ้าการตัดสินใจนั้นเป็นการตัดสินใจ แบบที่กระทำเป็นประจำผู้บริโภคก็อาจจะซื้อได้โดยไม่ต้องพิจารณา กับปัจจัยพื้นฐาน หรือปัจจัยสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามถ้าการตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องที่ยังไม่แน่นอนแล้ว ปัจจัยพื้นฐาน ของผู้บริโภคจะเริ่มเข้ามายืดหยุ่นต่อการกระทำที่บุคคลจะตัดสินใจทันที

ภาพที่ 2.2 รูปแสดงแบบจำลองที่แสดงถึงการเกิดพฤติกรรมผู้บริโภค

ผู้บริโภคจะ อย่างการรับรู้ถึงการขาดแคลนผลิตภัณฑ์กับความต้องการเฉพาะที่เกิดขึ้นได้ โดยผ่านทางปัจจัยพื้นฐาน ถ้าผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในข่ายที่ต้องการ แสดงว่าผู้บริโภค เริ่มรู้ถึงความต้องการที่แท้จริงของตนแล้ว ซึ่งการรู้นี้จะเป็นเพราะการกระทำการรับรู้ ทัศนคติ และการเรียนรู้ของผู้บริโภคเป็นผลทำให้ผู้บริโภคได้รับการกระตุ้นให้ต้องกระทำการ บางอย่าง ไม่ว่าการตัดสินใจที่เหมาะสมของผู้บริโภคจะเป็นการกระทำอะไรก็ตาม จะต้องเป็นการ ตัดสินใจที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตัวผู้บริโภคเองด้วย แม้ว่าพฤติกรรมของผู้บริโภคในการ ตัดสินใจจะเป็นที่เข้าใจได้ก็ตาม แต่ก็ยังต้องขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้บริโภคอีกด้วย ดังนั้น ผู้บริโภคจึงเริ่มพัฒนาความตั้งใจในการซื้อของตนขึ้นจากปัจจัยพื้นฐานที่อยู่ภายใน ซึ่ง ปัจจัยพื้นฐานนี้ได้รับอิทธิพลมาจากการสิ่งแวดล้อมอยู่ด้วย สิ่งแวดล้อมได้เข้ามามีอิทธิพลต่อผู้บริโภค ตลอดเวลาแม้แต่ในขณะที่ผู้บริโภคอยู่ในสถานที่ยังไม่รู้ถึงปัญหาความต้องการใดโดยเฉพาะก็ตาม ด้วยลักษณะนี้จะเห็นได้ว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยในการกรองตัวของทัศนคติ การกำหนดรูปแบบการ เรียนรู้ การสนับสนุนความต้องการและการซื้อที่ศึกษาของกรุงเทพฯที่ได้รับจากตัวกระตุ้น นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมยังอาจมีอิทธิพลนำไปสู่การตัดสินใจสำหรับการซื้อสินค้าได้โดยตรง ด้วย

ผู้บริโภคอาจแสวงหาคำแนะนำหรือแนวทางเพิ่มเติมในการตัดสินใจได้จากบุคคลต่างๆที่ประกอบกันเป็นสิ่งแวดล้อมได้ สำหรับบางกรณีที่กำลังพิจารณาตัดสินใจอยู่ ผู้บริโภคต้องรู้ถึงปัญหาให้ชัดเจนเพียงพอในจิตใจเสียก่อนจึงจะเริ่มทำการตัดสินใจซึ่งได้ผู้บริโภคต้องตัดสินใจสำหรับผลิตภัณฑ์และการกระทำที่จะได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์นั้นด้วย

ผลของการตัดสินใจของผู้บริโภคที่ได้รับความพอใจและไม่พอใจ และผลของการตัดสินใจนี้อาจจะปรากฏขึ้นได้ในทันทีที่ซื้อหรือไม่ก็ได้ ตามปกติผู้บริโภคจะพิจารณาถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายหลังการตัดสินใจซึ่งแล้วตลอดเวลาที่ยังคงใช้ผลิตภัณฑ์นั้นอยู่ ไม่ว่าผู้บริโภคจะได้รับความพอใจหรือไม่ได้รับความพอใจก็ตาม ข้อมูลเหล่านี้จะย้อนกลับมาเป็นประสบการณ์ของบุคคลถ้าผู้บริโภคได้รับความพึงพอใจก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีพฤติกรรมอีกต่อไป และผลของการตัดสินใจอันใหม่ล่าสุดนี้จะถูกเก็บสะสมไว้ที่พร้อมจะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจซึ่งแบบเดียวกันในครั้งต่อไปของบุคคลด้วย แต่ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นความไม่พอใจแล้วก็แสดงว่าปัญหาของผู้บริโภค (ความต้องการ) ยังไม่ได้รับการ滿足 และข้อเท็จจริงอันนี้ก็จะเป็นตัวกระตุ้นอันใหม่ที่จะทำให้ผู้บริโภคต้องเริ่มเข้าสู่กระบวนการของพฤติกรรมผู้บริโภคอีกรอบหนึ่งหรือยอมรับในความไม่พอใจนี้ ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตามความไม่พอใจยังคงเก็บสะสมไว้เป็นประสบการณ์ที่จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจในอนาคตของบุคคล สิ่งสำคัญที่ควรจะจำไว้คือ การที่เรารู้ว่าอะไรที่เป็นผลประโยชน์ของลูกค้าที่ยังไม่ได้จดหมายไว้กับผลประโยชน์ของเราบ้างที่มีไว้ให้เลือกสรรแล้ว เมื่อผู้บริโภคกระทำการซื้อ การได้รู้ถึงสิ่งดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างยิ่ง โดยความเป็นจริงจะเห็นว่าพฤติกรรมของผู้บริโภคที่กระทำการโดยบุคคลไม่เคยสิ้นสุดหรือหมดไปได้เลย เนื่องจากผู้บริโภคส่วนใหญ่จะมีสภาวะที่เกิดการขาดผลิตภัณฑ์ หรือเกิดความไม่พอใจที่จำเป็นต้องมีกิจกรรมเข้ามานำมั่นสภาวะนั้นอยู่เสมอ

2. การสื่อสารทางการตลาด (Marketing Communication)

การสื่อสารทางการตลาด ถือเป็นส่วนประสมการตลาดตัวหนึ่ง มีความสำคัญ เพราะเป็นการสื่อสารให้ผู้บริโภคได้รู้จักตัวสินค้า ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และข้อมูลอื่นๆ เมื่อผู้บริโภค มีการรับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องก็จะพัฒนาไปสู่การเกิดพฤติกรรม (Behavior) หรือการตัดสินใจซื้อสินค้า

เครื่องมือที่นักการตลาดใช้ในการสื่อสารการตลาดทำได้หลายวิธี เช่น การโฆษณา (Advertising) การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) การประชาสัมพันธ์ (Public Relation) และการใช้พนักงานขาย (Personal Selling)

การสื่อสารทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพ เป็นความพยายามที่จะทำให้การสื่อสาร เกิดผลดีที่สุด ผู้ส่งข่าวสารและผู้รับข่าวสารเข้าใจตรงกัน ใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า ได้ผลรวดเร็ว ทั้งนี้จะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

1. การระบุกลุ่มเป้าหมาย (ผู้รับข่าวสาร) ที่ชัดเจน

2. กำหนดวัตถุประสงค์การสื่อสารที่ชัดเจน ว่าจะให้การสื่อสารให้เกิดผลแก่

ผู้บริโภคในระดับใด เช่น ระดับเพียงแค่รับรู้ตราสินค้า ระดับเกิดความพอใจ หรือระดับทำให้เกิด การตัดสินใจซื้อ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับขั้นความพร้อมของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้า

3. การออกแบบข่าวสาร โดยคำนึงถึงสาระสำคัญ คือ ต้องการจะบอกอะไร บอกอย่างไร บอกรูปแบบใด และบอกโดยใคร ซึ่งก็คือการพัฒนาสาระของข่าวสาร โครงสร้างข่าวสาร รูปแบบข่าวสาร และแหล่งข่าวสารที่เหมาะสมเท่านั้นเอง

4. การเลือกช่องทางการสื่อสาร โดยช่องทางบุคคล หรือช่องการที่ไม่ใช่บุคคลแต่ใช้ สื่อหรือการสร้างบรรยายกาศ สร้างเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับข่าวสารที่ต้องการจะสื่อออกไป

5. การกำหนดงบประมาณ โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น ตามกำลังเงิน กำหนดเป็น เปอร์เซ็นต์ของยอดขาย กำหนดตามภาระหน้าที่ กำหนดโดยเปรียบเทียบกับงบประมาณของคู่แข่ง

6. การประเมินผล เพื่อทราบถึงปัญหาข้อบกพร่องของการสื่อสาร

ส่วนประสมการสื่อสารการตลาด(Marketing Communication Mix) หรือเรียกอีก อย่างหนึ่งว่า ส่วนประสมการส่งเสริมการตลาด (Promotion Mix) คือ “เครื่องมือ” หรือวิธีการ สื่อสารการตลาดที่นักการตลาดเลือกใช้อย่างเหมาะสมสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสื่อสารที่ กำหนดไว้ เครื่องมือแต่ละประเภทมีลักษณะ และใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป ได้แก่

1. การโฆษณา(Advertising) เป็นการนำเสนอข่าวสารต่อสาธารณะจำนวนมาก โดย ผ่านสื่อที่ไม่ใช่บุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลสินค้าและบริการ สามารถนำเสนอโดยใช้ความคิด สร้างสรรค์ได้เต็มที่ตามลักษณะของสื่อที่ใช้และงบประมาณที่มี

2. การส่งเสริมการขาย (Sale Promotion) เป็นการกระตุนหรือการจูงใจให้เกิดความ ต้องการซื้อ และตัดสินใจซื้อทันที โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การลด แลก แจก แถม ชิงโชค วัตถุประสงค์จึงเน้นไปที่การสร้างพฤติกรรม

3. การประชาสัมพันธ์ เป็นการให้ข่าวแก่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งอาจมีหลายกลุ่ม ไม่เฉพาะ ลูกค้า ซึ่งรวมเรียกว่า “สาธารณะ” โดยมีวัตถุประสงค์ให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความรัก ชอบในสินค้า หรือองค์กร นำมาสู่การมีภาพพจน์ที่ดี หรือแก่ภาพพจน์ที่เป็นลบให้เปลี่ยนเป็นบวก โดยใช้วิธีการ ต่างๆ เช่น การให้ข่าว การสร้างกิจกรรมทางการตลาด การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การ สร้างเอกลักษณ์ (Identity) ขององค์กร

4. การใช้พนักงานขาย (Personal Selling) เป็นการสื่อสารที่ใช้ตัวบุคคล เป็นแบบ เพชรบุหน้า เพื่อต้องการให้เกิดการสื่อสารแบบ 2 ทาง ผู้ส่งข่าวสารและผู้รับข่าวสารสามารถตอบโต้ ทางข้อยุติ และทำให้เกิดการขายได้ทันที เหมาะสำหรับการขายสินค้าที่ต้องการการให้ข้อมูลมีการ สาธิต การตอบปัญหา ข้อโต้แย้งสูง

การตัดสินใจเลือกใช้ส่วนประสมการสื่อสารการตลาดต้องพิจารณาปัจจัยดังนี้

1. ประเภทของตลาด เช่น ตลาดผู้บริโภค (Consumer Market) ใช้การส่งเสริมการขาย และโฆษณาสูง ในขณะที่ตลาดอุตสาหกรรม (Industrial Market) นิยมใช้พนักงานขายมากที่สุด

2. การใช้กลยุทธ์ผลัก (Push Strategy) และกลยุทธ์ดึง (Pull Strategy) แนวคิดกลยุทธ์ ผลักคือการให้ร้านค้าเป็นผู้ผลักสินค้าสู่ผู้บริโภค ซึ่งเน้นใช้วิธีส่งเสริมการขายผ่านร้านค้า (Trade Promotion) ส่วนแนวคิดกลยุทธ์ดึง ต้องการให้ผู้บริโภครับรู้ข้อมูลและถูกใจจากสินค้าจากร้านค้าเอง จึงมักใช้การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขายผ่านผู้บริโภค (Consumer Promotion)

3. ขั้นความพร้อมของผู้บริโภค จะเป็นตัวกำหนดเครื่องมือการสื่อสาร เช่น ถ้า ผู้บริโภคยังไม่รู้จักสินค้าเลย ต้องทำให้เกิดการรับรู้เสียก่อน โดยใช้การโฆษณา แต่ในขั้นที่ต้องการ ให้เกิดพฤติกรรม จะต้องเน้นการส่งเสริมการขายเป็นตัวกระตุ้น

4. วัจกรชีวิตสินค้า เป็นการเลือกใช้เครื่องมือสื่อสารการตลาดให้สอดคล้องกับวัจกร ชีวิตสินค้าในขั้นต่างๆ เช่น ขั้นแนะนำ ขั้นเจริญเติบโต ขั้นอิ่มตัว และขั้นตกต่ำ

5. สถานภาพของบริษัทในตลาด โดยพิจารณาจากส่วนของตลาดเป็นหลัก

แนวคิดการสื่อสารการตลาดแบบครบวงจร (Integrated Marketing Communication) เป็นแนวคิดการสื่อสารการตลาดที่ไม่ยึดติดอยู่กับเครื่องมือสื่อสาร การตลาดแบบใดแบบหนึ่ง และ จะเน้นการผสมผสาน โดยมีจุดหมายอยู่ที่ “การสื่อสารตราสินค้า”(Brand Contact) คือให้ผู้บริโภค ได้มีโอกาสสัมผัสกับสินค้า หรือตราสินค้ามากที่สุด โดยสัมผัสด้วยตา ด้วยตัว ด้วยหู ด้วยการคอม กลิ่น ด้วยลิ้นสัมผัส ด้วยการสัมผัส ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับสินค้าจนเกิดเป็นความไกส์ชิด ความรัก ความเชื่อมั่น และเกิดการซื้อในที่สุด

3. การส่งเสริมการขาย

การส่งเสริมการขายเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของการสื่อสารทางการตลาด ซึ่งจะทำต่อ กลุ่มเป้าหมายตรงตัวมากกว่าการทำโฆษณา มีการนำเสนอผลประโยชน์เป็นกรณีพิเศษให้แก่ ผู้บริโภค ผู้จัดจำหน่ายและพนักงานขาย โดยมีวัตถุประสงค์ให้กลุ่มต่างๆ เร่งเร้าการตัดสินใจหรือให้

ความร่วมมือต่อกรรมกิจกรรมที่ธุรกิจกำหนดขึ้น ในช่วงที่ส่งเสริมการขายธุรกิจสามารถสร้างยอดขายได้มากกว่าปกติ โดยใช้กลยุทธ์ผลัก(push) กลยุทธ์ดึง(pull) หรือกลยุทธ์ผสม

ความหมายและลักษณะของการส่งเสริมการขาย

การส่งเสริมการขายประกอบขึ้นด้วยเครื่องมือกระตุ้นadayชนิดที่จัดทำขึ้นในระยะสั้นเพื่อจูงใจให้ผู้บริโภคหรือร้านค้าให้ซื้อสินค้าหรือบริการอย่างโดยย่างหนักให้เร็วมากขึ้น

จากความหมายข้างต้นจะเห็นว่าการส่งเสริมการขายมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการจูงใจในระยะสั้น
2. ใช้สิ่งกระตุ้นadayรูปแบบ
3. สร้างยอดขายเพิ่มขึ้น
4. กระตุ้นให้เกิดการซื้อเร็วขึ้นหรือมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการขาย

วัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการขายสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมการขาย และวัตถุประสงค์เฉพาะของการส่งเสริมการขาย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมการขาย
 - 1.1 ช่วยกระตุ้นให้เกิดการสอบถาม
 - 1.2 เพื่อก่อให้เกิดการทดลองใช้
 - 1.3 เพื่อกระตุ้นให้เกิดการซื้อซ้ำ
 - 1.4 สร้างความคึกคักให้กับร้านค้า
 - 1.5 กระตุ้นให้ร้านค้ากักตนสินค้า
 - 1.6 เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากร้านค้า
 - 1.7 เพื่อกระตุ้นพนักงานขาย
2. วัตถุประสงค์โดยเฉพาะตามกลุ่มเป้าหมาย
 - 2.1 วัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้บริโภค ประกอบด้วย
 - 2.1.1 เพื่อสร้างแรงดึงดูดให้ลูกค้าใหม่
 - 2.1.2 เพื่อสร้างภาพพจน์ให้กับสินค้า
 - 2.1.3 เพื่อเป็นการให้ผลตอบแทนกับลูกค้าที่มีความภักดีต่อสินค้าของบริษัท
 - 2.1.4 เพื่อเพิ่มโอกาสการซื้อและอัตราการใช้
 - 2.1.5 เพื่อยุดหรือชะลอการเติบโตของคู่แข่งขันหรือลดประสิทธิภาพ
 - 2.1.6 เพื่อสนับสนุนโฆษณาที่ออกอากาศก่อนหน้านี้

กิจกรรมทางการตลาดของคู่แข่งขัน

2.1.6 เพื่อสนับสนุนโฆษณาที่ออกอากาศก่อนหน้านี้

2.2 วัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้จัดจำหน่าย ประกอบด้วย

- 2.2.1 เพื่อผลักดันสินค้าเข้าสู่ร้านค้า
- 2.2.2 เพื่อเพิ่มความพยายามในการขายของร้านค้า
- 2.2.3 เพื่อเพิ่มพื้นที่จัดโชว์สินค้า
- 2.2.4 เพื่อกระตุ้นให้เกิดการสั่งซื้อสินค้านอกฤดูกาล
- 2.2.5 เพื่อบรยายตลาดไปยังลูกค้าใหม่ๆ
- 2.2.6 เพื่อสนับสนุนโฆษณาที่ออกก่อนหน้านี้นั้น
- 2.2.7 เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับร้านค้า
- 2.2.8 เพื่อเพิ่มการสต็อกสินค้า

2.3 วัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการขายที่มุ่งสนับสนุนงานขาย ประกอบด้วย

- 2.3.1 เพื่อให้ทุ่มเทความพยายามในการขาย
- 2.3.2 เพื่อให้เกิดการแบ่งขั้นการขาย
- 2.3.3 เพื่อให้พนักงานขายสร้างยอดขายตามเป้าหมายที่ได้รับ
- 2.3.4 เพื่อแสวงหาลูกค้ารายใหม่ๆ
- 2.3.5 เพื่อให้ได้การสนับสนุนจากพนักงานขายในการทำกิจกรรมอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับการขายโดยตรง

กลยุทธ์การส่งเสริมการขาย

สามารถเลือกใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนี้

1. กลยุทธ์ดึง(pull strategy) เป็นการใช้เครื่องมือส่งเสริมการขายเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดการตระหนักรู้ความต้องการในตัวสินค้าขึ้นมาเอง โดยไม่ต้องอาศัยพนักงานขายหรือร้านค้ามากนัก เป็นการให้ผลประโยชน์ตรงกับผู้บริโภค ซึ่งจะบรรลุผลลัพธ์ดังนี้
 - 1.1 ลดต้นทุนการจัดการสินค้า
 - 1.2 ลดต้นทุนการจัดการห่วงโซ่อุปทาน
 - 1.3 ลดต้นทุนการจัดการลูกค้า
 - 1.4 ลดต้นทุนการจัดการผลิต
 - 1.5 ลดต้นทุนการจัดการการตลาด
 - 1.6 ลดต้นทุนการจัดการเงิน
 - 1.7 ลดต้นทุนการจัดการบุคคล
 - 1.8 ลดต้นทุนการจัดการสิ่งแวดล้อม
 - 1.9 ลดต้นทุนการจัดการความปลอดภัย
 - 1.10 ลดต้นทุนการจัดการความยั่งยืน
2. กลยุทธ์ผลัก(push strategy) เป็นการใช้เครื่องมือส่งเสริมการขายเพื่อให้พนักงานขายของบริษัท พนักงานขายของร้านค้าหรือเจ้าของร้าน ใช้ความพยายามในการผลักดันสินค้ามากที่สุด
 - 2.1 ลดต้นทุนการจัดการสินค้า
 - 2.2 ลดต้นทุนการจัดการห่วงโซ่อุปทาน
 - 2.3 ลดต้นทุนการจัดการลูกค้า
 - 2.4 ลดต้นทุนการจัดการผลิต
 - 2.5 ลดต้นทุนการจัดการการตลาด
 - 2.6 ลดต้นทุนการจัดการเงิน
 - 2.7 ลดต้นทุนการจัดการบุคคล
 - 2.8 ลดต้นทุนการจัดการสิ่งแวดล้อม
 - 2.9 ลดต้นทุนการจัดการความปลอดภัย
 - 2.10 ลดต้นทุนการจัดการความยั่งยืน
3. กลยุทธ์ผสม เป็นการใช้เครื่องมือส่งเสริมการขายที่ต้องการกระตุ้นทั้งพนักงานขายของบริษัท พนักงานขายของร้านค้าและเจ้าของร้าน ทั้งนี้ต้องการให้เกิดแรงกระตุ้นสูงสุด ต้องการกระตุ้นทั้งระบบ แต่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้บริโภค(consumer promotion)

ที่ประสบความสำเร็จมากจะใช้ความคู่กับการโฆษณา การเลือกเทคนิควิธีการส่งเสริมการขายมักพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการขาย

1. เทคนิควิธีการส่งเสริมการขายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการทดลองใช้

1.1 การแจกตัวอย่าง(Sampling) เป็นการผลิตสินค้าขนาดทดลองเพื่อแจกจ่ายให้กลุ่มเป้าหมายได้ทดลองใช้

1.2 คูปอง(coupon) เป็นสิ่งที่ขัดพิมพ์ขึ้นหรือสิ่งใดๆ ก็ตามที่กำหนดให้ใช้แทนคูปอง คูปองทำหน้าที่คล้ายเงินสด แต่แตกเป็นเงินสดไม่ได้

1.3 การสาธิตวิธีการใช้(Demonstration) เป็นสิ่งที่ผู้ผลิตร่วมมือกับทางร้านค้าหรือร้านค้าจัดทำขึ้นเอง โดยแสดงวิธีการใช้สินค้าให้แก่ผู้ที่เดินไปมาตามชุมชนต่างๆ ทั้งนี้เพื่อสร้างความสนใจ ความต้องการ ความเชื่อมั่น และเกิดการตัดสินใจซื้อ ณ จุดที่มีการสาธิต

1.4 การคืนเงิน(cash refund) เป็นข้อสัญญาที่ผู้ผลิตจะคืนเงินทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อผู้บริโภคซื้อสินค้าชนิดนั้นหรือซื้อสินค้าอื่นๆ ที่อยู่ในสายผลิตภัณฑ์เดียวกัน หรือสัญญาว่าจะจ่ายเงินคืนเมื่อผู้บริโภคส่งคืนสินค้า หรือกรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับการทดลองใช้สินค้า วัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้บริโภคเกิดการทดลองใช้สินค้า

1.5 สื่อทางตรง (Direct mail) เป็นการส่งจดหมายหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ ไปยังผู้ที่คาดว่าจะเป็นลูกค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งข่าวสารการตลาด

2. เทคนิควิธีการส่งเสริมการขายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการซื้อมากขึ้น

2.1 ของแạm(Premium) เป็นการแถมสินค้าเมื่อลูกค้าซื้อสินค้า เพื่อให้ลูกค้าซื้อสินค้ามากขึ้น

2.2 การบรรจุภัณฑ์(Packaging) เป็นการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ผู้ซื้อสามารถนำบรรจุภัณฑ์ไปใช้ประโยชน์ภายหลังจากได้ใช้สินค้าหมดแล้ว

2.3 หีบห่อส่วนเพิ่ม(Bonus pack) เป็นการเพิ่มจำนวนหรือขนาดของหีบห่อเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกว่าราคาถูกกว่าปกติ

2.4 การลดราคา(Price off) เป็นการลดราคาให้ราคาต่ำกว่าปกติ

2.5 เหตุการณ์พิเศษ(Special event) เป็นโครงการพิเศษที่ตอบแทนผู้บริโภคที่มีความภักดีต่อบริษัท โดยกำหนดให้ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าได้ในราคายังคง

2.6 แสตมป์การค้า(Trading stamp) เป็นกิจกรรมผู้ผลิตสินค้าหรือร้านค้าปลีกจัดทำขึ้น เพื่อให้ลูกค้าเกิดการซื้อสินค้าอย่างต่อเนื่อง โดยการสะสมแสตมป์ให้ครบตามเงื่อนไข เพื่อแลกซื้อสินค้าตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

3. เทคนิคการส่งเสริมการขายเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดี

3.1 การบริจาคเพื่อการกุศล เป็นการส่งเสริมการขายที่ใช้การบริจาคเพื่อการกุศล เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้บริโภคที่ใช้สินค้านั้นอยู่แล้ว หรือกลุ่มเป้าหมายที่ยังไม่เคยใช้สินค้าแต่เห็นถึงความสำคัญ หรือเห็นด้วยกับโครงการให้หันมาซื้อสินค้า

3.2 ของขวัญและของชำร่วย(Gift & Supplement) เป็นของขวัญที่เจ้าของสินค้า หรือร้านค้ามอบให้กับผู้บริโภคเนื่องในโอกาสพิเศษ เช่น วันสำคัญตามปีปฏิทิน เหตุการณ์พิเศษ ของบริษัท

3.3 การให้ของขวัญพิเศษแก่กลุ่มอ้างอิง(Referral gift) เป็นการให้ของขวัญแก่กลุ่ม อ้างอิงซึ่งมีอิทธิพลต่อกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การแข่งขันและการชิงโชค (Contest & Sweepstakes) เป็นการให้รางวัลผู้เข้าแข่งขันที่ใช้ความสามารถ หรือไม่ต้องใช้ความสามารถแต่มีความโชคดีที่ได้รับรางวัล

3.5 การจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ (Show & Exhibition) การจัดแสดง สินค้าและนิทรรศการเป็นการจัดแสดงโดยตรงร้านค้าหรือจัดแสดงสินค้า เพื่อให้คนทั่วไปเกิด ความสนใจแล้วเข้ามาชมสินค้า

การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้จัดจำหน่าย(Trade promotion)

เป็นการกระตุ้นให้ร้านค้าขยันยอมรับสินค้าเข้าร้านค้า หรือขยันยอมให้ความร่วมมือ สนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดที่ผู้ผลิตจัดทำขึ้น โดยแยกเป็นสองแบบ คือ การให้ผลประโยชน์แบบมีเงื่อนไข และการให้ประโยชน์แบบไม่มีเงื่อนไข

1. เทคนิควิธีการส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้จัดจำหน่ายแบบมีเงื่อนไข

1.1 การให้ส่วนลดเงินสด(Cash discount)

1.2 ส่วนลดปริมาณ(Quantity discount)

1.3 ส่วนลดตามฤดูกาล(Seasonal discount)

1.4 การให้คืนเงินเป็นเงินสด (Cash refund)

1.5 ส่วนยอมให้เพื่อสต็อกสินค้าในปริมาณเดิม(Buy back allowance)

1.6 การจัดโชว์และแสดงวัสดุโฆษณาเพื่อส่งเสริมการขาย ณ จุดซื้อ (Display & Point of Purchase Material)

1.7 การแข่งขันการขาย(Trade contest)

1.8 การกำหนดโควตาการขาย(Quota)

1.9 การชิงโชค(Sweepstakes)

1.10 การให้เงินผลักดันสินค้า(Push Money)

- 1.11 การโฆษณาร่วมกัน(Cooperative Advertising)
2. เทคนิคบริการส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้จัดจำหน่ายแบบไม่มีเงื่อนไข
 - 1.12 การแถมตัวสินค้า(Free Goods)
 - 1.13 การผ่อนปรนการชำระเงิน(Dating)
 - 1.14 การประชุมผู้จัดจำหน่าย(Dealer Sales Meeting)
 - 1.15 การจัดแสดงสอนค้าและนิทรรศการ(Trade Show & Exhibition)
 - 1.16 การเผยแพร่องค์ประกอบของผู้จัดจำหน่าย(Dealer Listings)
 - 1.17 การสาธิตแก่ผู้จัดจำหน่าย(Trade Demonstration)
 - 1.18 เอกสารโฆษณาเพื่อการขาย(Sales Brochure)

การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่พนักงานขาย(Sales Force Promotion)

พนักงานขายเป็นบุคคลที่จะสร้างยอดขายและเป็นที่มาของรายได้บริษัท พนักงานขาย เป็นบุคคลที่เข้าตรงตัวผู้บริโภค สามารถหารายละเอียดได้มาก สามารถใช้ศักยภาพในการขายเพื่อโน้มน้าว ให้กับลูกค้าเป็นอย่างมาก ให้เกิดการซื้อสินค้า บริษัทจึงไม่ควรละเลยกิจกรรมส่งเสริมการขายสู่พนักงานขาย ซึ่งประกอบด้วย

- 1 การฝึกอบรมพนักงานขาย(Sales Training)
 - 2 สื่อโฆษณาพิเศษ(Special Advertising)
 - 3 งานแสดงสินค้าและการประชุมทางวิชาการ(Trade Shows and Convention)
 - 4 การประชุมสัมมนาทางการขาย(Sales Meeting/Sales Conference)
 - 5 การจัดทำวัสดุช่วยการขาย(Selling Aids)
 - 6 การแข่งขันการขาย(Sales Contest)
 - 7 การยกย่องพนักงานขายที่ปฏิบัติงานยอดเยี่ยม(Performance Recognition Scheme)
- (การวิเคราะห์ วางแผน และควบคุมการตลาด มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์
สาขาวิชาบริหารการจัดการ 2544:47-57)

4. สถานะการแข่งขันของสินค้าอ่างน้ำวนในประเทศไทย

จากการพื้นตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในกลุ่มนรุกรัฐสังหาริมทรัพย์ ตั้งแต่ปี 2545 และ กระแสความสนใจเรื่องสุขภาพ ทำให้ความต้องการเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการดูแลสุขภาพหรือ เพื่อการผ่อนคลายสุขภาพมากขึ้น อ่างน้ำวนเป็นสินค้าหนึ่งในหลายตัวที่ได้รับความนิยม ทำให้มี ผู้ผลิตและนำเข้าสินค้าจากแหล่งต่างๆเข้ามาจำหน่ายในประเทศมากขึ้น มีผลทำให้กับผู้บริโภคเกิด

ความต้องการทั้งในรูปแบบเพื่อการใช้ประโยชน์ในบ้านและเพื่อการพาณิชย์ โดยเป็นสินค้าที่ผู้บริโภคคาดหวังที่จะมีไว้ถ้าทำห้องน้ำใหม่(งานสำรวจตลาดปี 2547, นารธุณ ดีไซน์) และเป็นสินค้าที่สามารถเติมเต็มความหมายของสปาในบ้าน

สปา มาจากชื่อเมืองเล็กๆ ในประเทศเบลเยียม เป็นเมืองที่มีแหล่งธรรมชาติ บ่อน้ำแร่ ทำให้มีชื่อเสียงด้านการอาบน้ำแร่

SPA เป็นอักษรตัวแรกของ ภาษาลาติน SANUS PER AQUA หมายถึง Health through water แปลว่า น้ำเพื่อสุขภาพอนามัย (<http://www.moph.go.th>)

ตารางที่ 2.3 ปริมาณที่อยู่อาศัยจดทะเบียนระหว่างปี 2545-2548

ปี		2545	2546	2547	2548(F)	2548(F)
				Best	Worse	
			case		case	
บ้านจัดสรรที่จดทะเบียนในครึ่งแรกของปี	9,324	9,805	17,313	20,715	20,715	
บ้านจัดสรรที่จดทะเบียนทั้งปี	16,342	31,996	42,937	51,788	46,033	
สัดส่วนบ้านจัดสรรที่จดทะเบียนครึ่งแรก/ทั้งปี	57%	31%	40%	40%	45%	
บ้านสร้างเองที่จดทะเบียนทั้งปี	17,693	18,598	19,859	20,000	20,000	
รวมที่อยู่อาศัยจดทะเบียนทุกประเภท	34,035	50,594	62,796	71,788	66,033	
เบอร์เซ็นต์เติบโตจากปีก่อนหน้า(%)	-	49	24	14	5	

ในปัจจุบันมีผู้ผลิตและนำเข้าสินค้าอ่างน้ำวนหลายราย เพื่อรองรับการขยายตัวของตลาดนี้ ทำให้การแข่งขันรุนแรงมากขึ้น แม้ว่าจะเป็นตลาด Niche ก็ตาม ซึ่งแต่ละบริษัทได้นำเสนอกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อบรยัลส์ส่วนแบ่งตลาดและการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งหนึ่งในส่วนประสมทางการตลาดที่สามารถนำเสนองานออกแบบการส่งเสริมทางการขายได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในด้านพฤติกรรมการใช้, การเลือกซื้อ และการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม ก็จะสามารถรักษาตลาดและเพิ่มส่วนแบ่งได้ไม่ยากนัก

อ่างน้ำวนที่จำหน่ายในปัจจุบันจะเป็นอ่างน้ำวนที่ผลิตในประเทศ โดยการนำเข้าอุปกรณ์ระบบมาประกอบ ส่วนตัวอ่างจะเป็นการขึ้นรูปในประเทศ โดยยึดห้องที่เป็นที่นิยมมีอยู่ 4 รายคือ

1. American Standard

2. Cotto

3. Cristina

4. Bathroom Design

โดยในแต่ละยี่ห้อมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการตลาดที่แตกต่างกัน เพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งตลาด ดังรายละเอียด ดังนี้

บริษัท อเมริกัน สแตนดาร์ด จำกัด (มหาชน)

ตราสินค้า “American Standard”

สุขภัณฑ์อเมริกันสแตนดาร์ด พยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดความแตกต่างและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละระดับ เน้นการพัฒนาสุขภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภคทุกกลุ่ม (นพพร กีรติบรรหาร, 2540 : 97) อเมริกันสแตนดาร์ดจะพยายามสร้างความเข้าใจให้ลูกค้าเห็นว่า ห้องน้ำไม่ใช่เพียงแค่ห้องน้ำ แต่ผู้ใช้สามารถมีความสุขสบายและมีความสุขได้หากอยู่ในห้องน้ำ ด้วยการออกแบบห้องน้ำให้มีสีสันและนำกลิ่นและเสียงดนตรีเข้ามาอยู่ในห้องน้ำด้วย มีการนำเสนอเรื่อง “Design Solution” เพื่อตอบโจทย์ในการออกแบบห้องน้ำให้ลงตัว (ศรชัย ชาติกรณิช, 2545 : 45) มีการนำเสนอเรื่องของความสะอาดหรือสุขภาพ โดยการนำเทคโนโลยี Family Healthth มาใช้กับผลิตภัณฑ์ทุกกลุ่ม สำหรับการจำหน่ายนั้น อเมริกันสแตนดาร์ดมีร้านตัวแทนจำหน่ายประมาณ 150 รายทั่วประเทศ ในส่วนการส่งเสริมการตลาดนั้น อเมริกันสแตนดาร์ดมีการจัดรายการ “Better Value” ให้ส่วนลด 3-5% เมื่อซื้อสุขภัณฑ์ครบชุด แต่จะเน้นการทำการส่งเสริมการขายเข้าสู่ร้านตัวแทนมากกว่า การสื่อสารถึงลูกค้าผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ ทีวี, วิทยุ, หนังสือพิมพ์, นิตยสาร, นิทรรศการ, และเว็บไซต์ (<http://www.americanstandard.co.th>)

แต่สินค้าอ่างน้ำวนของอเมริกันสแตนดาร์ด ยังไม่ค่อยได้รับความสนใจในการทำตลาดมากเท่าเครื่องสุขภัณฑ์ในกลุ่มชักโครก หรือเซรามิก ดังนั้นในการทำตลาดยังเป็นการตลาดพ่วงกันในกลุ่มสินค้าในห้องน้ำมากกว่า จึงไม่ค่อยมีกิจกรรมการส่งเสริมการขายที่เน้นสินค้าอ่างน้ำวน มีเพียงซื้ออ่างน้ำวนแฉบก็ออกผลลัพธ์อ่างเท่านั้น

บริษัท สยามชานิพารีแวร์ จำกัด

ตราสินค้า “Cotto”

ในบรรดาสุขภัณฑ์ชั้นนำในประเทศไทย “ค็อตโต้” เป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องคุณภาพและรูปลักษณ์ที่ทันสมัย นอกจากนี้ ค็อตโต้จะเน้นนโยบายที่จะพัฒนาคุณภาพสินค้า โดยเน้นเรื่องสุขภาพเช่นเดียวกับอเมริกันสแตนดาร์ด โดยใช้ชื่อว่า “Hygienic Bathtub” และบริการก่อนและหลัง

การขาย โดยการนำเสนอ “Cotto Service center” ซึ่งใช้สโลแกนว่า “ทุกปัจจัยเกี่ยวกับห้องน้ำ เรา มี คำตอบเสมอ” รวมถึงการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ๆ ให้ทันสมัยและสวยงาม เพื่อสนอง ความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย และพยายามยกระดับภาพพจน์สินค้าให้สูงขึ้นเทียบเท่ากับ อเมริกันสแตนดาร์ด (ภัสดร สวัสดิ์, 2545 :20) สำหรับการจำหน่ายคือต่อ มีร้านตัวแทนจำหน่าย ประมาณ 600 ร้านค้าทั่วประเทศ ช่วยเพิ่มความแข็งแกร่งในการกระจายสินค้า ในส่วนของการ สร้างสรรค์การตลาด มีการจัดรายการ “Smart Selection” ให้ส่วนลดและของแถม มีการสื่อสารไปยัง ลูกค้าผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ ทีวี, วิทยุ, หนังสือพิมพ์, นิตยสาร, นิทรรศการ, และเว็บไซต์ (<http://www.cotto.co.th>)

เช่นเดียวกับอเมริกัน สแตนดาร์ด จะไม่มีการเน้นการส่งเสริมสินค้าอ่างน้ำวนเฉพาะ จะ เป็นการจัดชุดเท้ากับสินค้ารายอื่น เพื่อได้รับส่วนลดหรือของแถมสำหรับอ่างน้ำวนก็เป็นก็อกผสม ลงอ่างอาบน้ำ เช่นกัน

บริษัท สุขภัณฑ์ คริสติน่า(ประเทศไทย) จำกัด

ตราสินค้า “Cristina” และ “Onzen”

เป็นผู้นำตลาดสินค้าอ่างน้ำวนและอ่างสปา โดยเป็นผู้ผลิตที่เน้นการทำตลาดสินค้าอ่าง น้ำวนเพียงอย่างเดียว และเป็นผู้นำตลาดสินค้าก่อลุ่มนี้ เป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องคุณภาพและรูปลักษณ์ ที่ทันสมัย เป็นรูปแบบจากต่างประเทศ ตามสโลแกนที่ว่า “For Who Insist on The Best” ในการ ทำตลาดมีการออกตราสินค้าหนึ่ง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการออกแบบและทำตลาดในราคาระดับกลาง โดยมีฟังก์ชันการใช้งานที่หลากหลาย เช่น ระบบหัวน้ำดับเบิล Neck jet เป็นต้น สำหรับการจำหน่าย มีการจำหน่ายผ่านร้านตัวแทนประมาณ 50 ร้านค้าทั่วประเทศ ทางด้านการส่งเสริมการขาย จะเน้น นโยบายการลดราคา 10-15% มีการสื่อสารไปยังลูกค้าผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ นิตยสาร, ป้ายโฆษณา และเว็บไซต์ (<http://www.cristina.co.th>)

บริษัท นาซูรุ่ม ดีไซน์ จำกัด

ตราสินค้า “Bathroom Design”

เป็นผู้ผลิตอ่างน้ำวนรายใหม่ ที่เข้ามาทำตลาดเมื่อปี 2544 แต่ได้รับการตอบรับจาก ผู้บริโภคจำนวนมาก เนื่องจากรูปแบบสินค้าที่ทันสมัยและคุณภาพสินค้าที่ดี รวมทั้งการส่งเสริม การตลาดที่เน้นถึงผู้บริโภค ซึ่งช่วงเวลาที่ผ่านมาอาจจะกล่าวไว้ว่าเป็นผู้นำด้านการทำตลาดอ่าง น้ำวน และได้มีการพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง เป็นผู้นำระบบไฟ CHROMO ติดตั้งในอ่างน้ำวน นำเสนอการบำบัดร่างกายด้วยสี เป็นรายแรกที่แนะนำการติดตั้งระบบโอลูชันในอ่างน้ำวน และ ล่าสุด การนำเสนอระบบการควบคุมการทำงานแบบ “ISPA” ซึ่งเป็นลิขสิทธิ์เฉพาะ

ทางด้านการจำหน่าย มีร้านตัวแทนประมาณ 130 ร้านค้าทั่วประเทศ การส่งเสริมการตลาด มีการนำเสนอโปรแกรมของแเคนท์ ให้ร่วมกับอ่างน้ำวนหลากหลาย ตึ้งแต่ เครื่องทำน้ำร้อน, จากน้ำอาบน้ำ, ชั้นวางของ, ก๊อกน้ำ เป็นต้น มีการรับประกันที่นานที่สุดในตลาด พร้อมบริการแนะนำห้องน้ำ และติดตั้งฟรี รวมทั้งการดูแลลูกค้าหลังการขาย โดยการตรวจสอบพิเศษเพิ่มเติมให้อีก 6 ครั้ง ในระยะเวลา 3 ปี พร้อมศูนย์บริการ 11 แห่งทั่วประเทศ ทางด้านการสื่อสารกับลูกค้ามี การใช้สื่อ เช่น ทีวี, วิทยุ, นิตยสาร, หนังสือพิมพ์, นิทรรศการ และเว็บไซต์ (<http://www.bathroomtomorrow.com>)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คู่แข่ง (2530: 60-68) ได้ศึกษาพฤติกรรมการซื้อเครื่องสุขภัณฑ์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ตัวอย่าง พบว่า สำหรับผู้ที่มีบ้านท่าในการตัดสินใจซื้อเครื่องสุขภัณฑ์ของผู้บริโภคมากที่สุด คือ สามารถในครอบครัว รองลงมา คือผู้รับเหมา และตัวแทนจำหน่าย ตามลำดับ

คาอลิตี้ รีสอร์ช (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาส่วนโฆษณาและส่งเสริมการขายของผู้ผลิตสุขภัณฑ์ ได้แก่ คือต โต้ กระต แอมริกันสแตนดาร์ด พบร ว่า การรับรู้ข่าวสารของผู้บริโภคมากที่สุด คือตัวค้าน ไทรทัศน์ รองลงมา คือนิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

ฟอร์ไซท์ รีสอร์ช (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยโครงการ Pulse & Product Brand Recall 2542 จากผู้บริโภคทั่วประเทศ พบร ว่า ผู้บริโภครู้จักสุขภัณฑ์อันดับแรก คือคต โต้ รองลงมา คือ อเมริกันสแตนดาร์ด และกระต ตามลำดับ โดยผู้บริโภคจะจำโฆษณากระต ได้มากที่สุด รองลงมาคือ คต โต้ และอเมริกันสแตนดาร์ด ด้านพฤติกรรมการใช้และซื้อสุขภัณฑ์ พบร ว่า ผู้บริโภคใช้สุขภัณฑ์ในบ้านประมาณ 1-2 ปี ห้อ โดยห้ออเมริกันสแตนดาร์ดมากที่สุด รองลงมาคือ คต โต้ และกระต ตามลำดับ ส่วนเหตุผลที่ใช้สุขภัณฑ์คต โต้ และอเมริกันสแตนดาร์ด เพราะมี ความทนทาน/แข็งแรง รองลงมา คือ การออกแบบที่หลากหลาย/ทันสมัย เหตุผลที่ใช้สุขภัณฑ์กระต เพราะ การออกแบบที่หลากหลาย/ทันสมัย ควบคู่กับความทนทาน/แข็งแรง ด้านแหล่งข้อมูลในการเลือกห้อสุขภัณฑ์ พบร ว่า ส่วนใหญ่ห้ามูลจากร้านวัสดุก่อสร้างทั่วไป รองลงมา คือ จากโฆษณา ไทรทัศน์ สำหรับผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกห้อสุขภัณฑ์มากที่สุด คือ ความต้องการของ

ผู้บริโภคเอง รองลงมา คือคนในครอบครัว โดยชื่อสุขกันที่จากร้านวัสดุก่อสร้างทั่วไปมากที่สุด รองลงมา คือชื่อจากร้านตัวแทนจำหน่ายของผู้ผลิต

เอกสารโพลล์(2545: บพคดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมการเลือกชื่อเครื่องสุขกันที่ จากเจ้าของ หรือตัวแทนที่เข้าเลือกชื่อเครื่องสุขกันที่ในร้านตัวแทนจำหน่ายสินค้า สุขกันที่ในพื้นที่ 2 จังหวัด คือกรุงเทพมหานคร และเชียงใหม่ พนว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง อายุระหว่าง 30-39 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และ มีรายได้ส่วนตัวโดยเฉลี่ยไม่เกิน 20,000 บาทต่อเดือน การค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสุขกันที่ กลุ่ม ตัวอย่าง ได้ข้อมูลจากร้านจำหน่ายเครื่องสุขกันที่ รองลงมา คือ โฆษณาทาง โทรทัศน์ นิตยสาร/ วารสาร ตามลำดับ โดยสถานที่ที่สนใจไปเลือกชื่อเครื่องสุขกันที่ จะเลือกชื่อจากร้านจำหน่าย เนพาะเครื่องสุขกันที่ใกล้บ้าน รองลงมาเป็น ร้านโอมโปรดี/โอมมาร์ท และร้านค้าวัสดุก่อสร้างใกล้บ้าน

ปรากฏ กองแก้ว (2546 : 115-116) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความพึงพอใจของ ผู้บริโภคที่มีต่อปัจจัยส่วนประสม การตลาดของผู้ผลิตสุขกันที่รายใหญ่ กรณีศึกษาเฉพาะในเขต กรุงเทพมหานคร พนว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21-30 ปี การศึกษาระดับ ปริญญาตรี เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท พฤติกรรม การซื้อสินใจจากการซื้อจ้างงานน้ำมากขึ้น ถือที่รับรู้เกี่ยวกับสุขกันที่ ส่วนใหญ่เป็น โทรทัศน์ รองลงมา คือ นิตยสาร/วารสาร ด้านส่งเสริมการตลาด ผู้บริโภคที่ชื่อสุขกันที่พึงพอใจในการ รับประกันสินค้าและมีการจัดกิจกรรมทางสังคม

ปัญช บุญเดิศ(2546 บพคดย่อ) สารนิพนธ์เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคในการเลือกชื่อ สุขกันที่ในร้านค้าปลีกสมัยใหม่ กรณีศึกษา ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จาก การศึกษาสภาพความเป็นไปในการขยายตัวของร้านค้าปลีกสมัยใหม่ในส่วนของ Specialty Store:Home Center เป็นการขยายตัวค่อนข้างสูงสัมพันธ์กับการขยายตัวของธุรกิจสังหาริมทรัพย์ที่ มีการขยายตัวสูง เช่นกัน ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดการเข้าเลือกสุขกันที่ในร้านค้าปลีกที่ขายอยู่ ใน Home Center แล้วมีสัดส่วนการขายและโอกาสในการขายสูง โดยเฉพาะเมื่อพฤติกรรมการเลือก ชื่อสินค้าของผู้บริโภคเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมที่มีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงไป จากเดิม ซึ่งปัจจัยสำคัญในการเลือกชื่อสินค้าสุขกันที่ มีดังนี้ 1. คุณภาพ 2. ความทนทานของสินค้า 3. การบริการหลังการขาย 4. ราคาสินค้า 5. พนักงานขาย 6. รูปแบบสินค้า 7. ฟังก์ชันการใช้งาน ต่างๆ 8. ความเชื่อถือได้ของผู้ผลิต 9. ความหลากหลายของสินค้า 10. ยี่ห้อของสินค้า

วัฒนพงษ์ วงศ์เปี๊ง(2549: 128) ได้ศึกษาปัจจัยการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออ่างอาบน้ำวนของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 31-40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานบริษัทเอกชนและมีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30,000-50,000 บาท โดยในด้านการส่งเสริมการขาย การบริการหลังการขายและการรับประกันตัวสินค้าและอุปกรณ์ต่างๆ การบริการติดตั้งฟรี การได้ทดลองใช้สินค้า รายการของแคมเปญลดราคา และการตัดคูปองเพื่อนำมาเป็นส่วนลด ส่วนด้านการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า เพศ อายุ รายได้ สถานะภาพสมรสที่แตกต่างมีปัจจัยการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออ่างอาบน้ำวนที่แตกต่าง แต่ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้บริโภคที่แตกต่างมีปัจจัยการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้ออ่างอาบน้ำวนที่ไม่แตกต่างกัน